

18&19 December 2013, Tabriz, Iran

بررسی علل شکل‌گیری هشتی در معماری ایرانی اسلامی با مقایسه‌ی عنصر هشتی در دو اقلیم گرم و خشک و معتدل و مرطوب

مؤلف اول¹: دکتر عباس علی پور

مؤلف دوم^{2*}: ساسان لاریجانی

1- دکترای تخصصی برنامه ریزی جغرافیای روستایی، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی

2 - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

آدرس: ساری، کیلومتر 8 ساری به لاریم، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

email: Dr.alipour82@gmail.com

آدرس: مازندران، شهرستان آمل، خیابان امام رضا (ع)، رضوان 27، پایین تر از آژانس ساریان

تلفن: 09111277992، 01213265500

email: sasan.larijani@yahoo.com

چکیده:

همواره در معماری، نحوه‌ی ارتباط فضای داخل و خارج به عنوان مسأله‌ای اساسی مطرح بوده تا حدی که این ارتباط خود نمایانگر نوع معماری می‌باشد. کوربوزیه معتقد است که تمامی تاریخ معماری فقط به روزه‌ی دیوار می‌پردازد. اندازه‌ی گشودگی یک فضا مشخص کننده‌ی میزان ارتباط آن با فضای محیط مجاور می‌باشد. باید گفت در معماری ایرانی، ورودی در حد یک بازشو خلاصه نشده، بلکه مجموعه‌ای از فضاها در قالب کالبدهای متنوع متفاوت می‌باشد، که یکی از این کالبدها، عنصر «هشتی» می‌باشد.

هشتی در معماری ایرانی به عنوان فضایی چندعملکردی است که در عین جدا کردن فضای درگاهی از فضای دالان و حیاط، آن دو را به هم وصل کرده و خود نیز فضایی است مستقل که دارای سکوهایی برای نشستن و تعامل اجتماعی می‌باشد. در این مقاله سعی بر آن داریم به تشریح عنصر هشتی و علل پیدایش آن به عنوان عاملی مستقل در سازمان ورودی معماری مسکونی ایرانی بپردازیم.

در این راستا علل شکل‌گیری هشتی را از نظر عملکردی، رفتاری و فرمی بررسی کرده و به بررسی مفاهیمی از قبیل حریمیت، اقلیم، مفصل و... در شکل‌گیری این عنصر می‌پردازیم.

واژگان کلیدی: معماری ایرانی، ورودی، هشتی